

Rollen som Olga

Bemærk: Du har max. 3 min. til at fremføre den helt eller delvist

OLGA

I dag er det lige et år siden, fader døde - det var den femte maj, på din fødselsdag, Irina. Det var koldt, og det sneede. Jeg kunne slet ikke forestille mig, hvordan jeg skulle komme igennem det, og du besvimede og lå og så ud, som du var død. Men nu er der gået et år, og vi kan tænke roligt tilbage på det, du har allerede din hvide kjole på igen, og dit ansigt stråler.

(uret slår tolv)

Dengang slog uret også.

(pause)

Jeg kan huske, at musikkorpset spillede, da de bar kisten ud, og at der blev affyret æressalut på kirkegården. Skønt han var kommanderende brigadegeneral, var der ikke

kommet mange mennesker. Nå, det regnede jo ganske vist også. Det var styrtregn og tøsne.

IRINA

Hvorfor skal vi tale om alt det?

(bagved søjlerne kommer BARON TUSENBACH, TJEBUTYKIN og SOLJONYI til syne inde i spisestuen, hvor det opdækkede bord står)

OLGA

Det er varmt i dag, vi kan have vinduerne stående på vidgab, men birkene er endnu ikke sprunget ud. Jeg husker så tydeligt, at da far for elleve år siden blev udnævnt til brigadegeneral og flyttede med os fra Moskva, var alting grønt og blomstrende derinde, byen svømmede i sol. Det er elleve år siden, men alligevel husker jeg det alt sammen, som var det i går. Åh du! I morges vågnede jeg og så et hav af lys. Jeg så foråret om mig, og jeg blev grebet af en frygtelig hjemve efter Moskva.

TJEBUTYKIN

Det var som fanden!

TUSENBACH

Det er selvfølgelig det rene vrøvl.

(MASJA, der sidder og hænger over bogen, giver sig sagte til at fløjte en vise)

OLGA

Lad være med at fløjte, Masja. Hvordan kan du dog få dig selv til det.

(pause)

Hver eneste dag er jeg på skolen, og om eftermiddagen giver jeg enetimer til langt ud på aftenen, så jeg evig og

altid har hovedpine. Og der er kun én drøm, som bliver stærkere og stærkere i mig.

IRINA

At flytte tilbage til Moskva, sælge huset her og rejse til Moskva.

OLGA

Ja! Til Moskva, og det så hurtigt som muligt.